अथान्यद्धनुरादाय सत्यजिद्वेगवत्तरं । साश्वं ससूतं विशिखैर्द्रोणं विव्याध सध्वजं ।
स तं न ममृषे द्रोणः पाञ्चाल्येनार्द्दितो मृधे । ततस्तस्य विनाशाय सत्वरं व्यसृजच्छरान् ।
हयान् ध्वजान् धनुर्मुष्टिमुभौ च पार्ष्णिसारथी । अवाकिरंस्ततो द्रोणः शरवर्षैः सहस्रशः ।
तथा संच्छिद्यमानेषु कार्म्मुकेषु पुनः पुनः । पाञ्चाल्यः परमास्त्रज्ञः शोणिताश्वमयोधयत् ।
स सत्यजितमालोक्य तथोदीर्णं महाहवे । अर्द्धचन्द्रेण चिच्छेद शिरस्तस्य महात्मनः । ८७५
तस्मिन् हते महामात्रे पाञ्चालानां महारथे । अपायाज्जवनैरश्वैर्द्रोणात्त्रस्तो युधिष्ठिरः ।
पाञ्चालाः केकया मत्स्याश्चेदिकारूषकोशलाः । युधिष्ठिरमभीप्सन्तो दृष्ट्वा द्रोणमुपाद्रवत् ।
ततो युधिष्ठिरं प्रेप्सुराचार्य्यः शत्रुपूगहा । व्यधमत्तान्यनीकानि तूलराशिमिवानलः ।
निर्द्दहन्तमनीकानि तानि तानि पुनःपुनः । द्रोणं मत्स्यादवरजः शतानीकोऽभ्यवर्त्तत ।
सूर्य्यरश्मिप्रतीकाशैः कर्म्मारपरिमार्ज्जितैः । षड्भिः ससूतं सहयं द्रोणं विद्ध्वाऽनदद्भृशं । ८८०
क्रूराय कर्म्मणे युक्तश्चिकीर्षुः कर्म्म दुष्करं । अवाकिरच्छरव्रातैर्भारद्वाजं महारथं ।
तस्य नानदतो द्रोणः शिरः कायात् सकुण्डलं । क्षुरेणापाहरत्तूर्णं ततो मत्स्याः प्रदुद्रुवुः ।
मत्स्यान्जित्वाऽजयच्चेदीन् कारूषान् कैकयानपि । पाञ्चालान् सृञ्जयान् पाण्डून् भारद्वाजः पुनः पुनः ।
तं दहन्तमनीकानि क्रुद्धमग्निर्यथा वनं । दृष्ट्वा रुक्मरथं वीरं समकल्पन्त सृञ्जयाः ।
उत्तमं चाददानस्य धनुरस्याशुकारिणः । ज्याघोषो निघ्नतोऽमित्रान्दिक्षु सर्व्वासु शुश्रुवे । ८८५
नागानश्वान् पदातींश्च रथिनो गजसादिनः । रौद्रा हस्तवतो मुक्ताः प्रमथ्नन्ति स्म सायकाः ।
नानद्यमानः पर्ज्जन्यो मिश्रवातो हिमात्यये । अग्निवर्षमिवावर्षन् परेषां भयमादधत् ।
सर्व्वादिशः समचलन् सैन्यं विक्षोभयन्निव । बली शूरो महेष्वासो मित्राणामभयङ्करः ।
तस्य विद्युदिवाभ्रेषु चापं हेमपरिष्कृतं । दिक्षु सर्व्वासु पश्याम द्रोणस्यामिततेजसः ।
शोभमानां ध्वजे चास्य वेदीमद्राक्ष्म भारत । हिमवच्छिखराकारां चरतः संयुगे भृशं । ८९०
द्रोणस्तु पाण्डवानीके चकार कदनं महत् । यथा दैत्यगणे विष्णुः सुरासुरनमस्कृतः ।
स शूरः सत्यवाक् प्राज्ञो बलवान् सत्यविक्रमः । महानुभावः कल्पान्ते रौद्रां भीरुविभीषणां ।
कवचोर्म्मिध्वजावर्त्तां मर्त्यकूलापहारिणीं । गजवाजिमहाग्राहामसिमीनां दुरासदां ।
वीरास्थिशर्करां रौद्रां भेरीमुरजकच्छपां । चर्म्मवर्म्मप्लवां घोरां केशशैवलशाद्वलां ।
शरौघिणीं धनुःस्रोतां बाहुपल्लवसङ्कुलां । रणभूमिवहां तीव्रां कुरुसृञ्जयवाहिनीं । ८९५
मनुष्यशीर्षपाषाणां सक्थिमीनां गदोडुपां । उष्णीषफेनवसनां विकीर्णान्त्रसरीसृपां ।
वीरापहारिणीमुग्रां मांसशोणितकर्द्दमां । हस्तिग्रहां केतुवृक्षां क्षत्रियाणां निमज्जनीं ।
क्रूरां शरीरसङ्घट्टां सादिनक्रां दुरत्ययां । द्रोणः प्रावर्त्तयत्तत्र नदीमन्तकगामिनीं ।
क्रव्यादगणसङ्घुष्टां श्वसृगालगणायुतां । निषेवितां महारौद्रैः पिशिताशैः समन्ततः ।
तं दहन्तमनीकानि रथोदारं कृतान्तवत् । सर्व्वतोऽभ्यद्रवन्द्रोणं कुन्तीपुत्रपुरोगमाः । ९००